

200 χρόνια από το μαρτύριο του Κονιτσιώτη Νεομάρτυρος Αγίου Ιωάννη (1814-2014).

Εγκύκλιος Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Για τα 200 χρόνια από τον μαρτυρικό θάνατο του Αγίου Ιωάννου του εκ' Κονίτσης, η Μητρόπολη εξέδωσε την παρακάτω εγκύκλιο.

Ο νεομάρτυρας Ιωάννης γεννήθηκε στην Κόνιτσα από γονείς Μωαμεθανούς στα τέλη του 18ου αιώνας και λεγόταν Χασάν.

Ο πατέρας του ήταν σεΐχης (ηγούμενος ισλαμικού τάγματος δερβίσηδων) και κατά συνέπεια απολάμβανε και ο ίδιος μεγάλο σεβασμό από τους συμπολίτες του.

Σε ηλικία 20 ετών έφυγε από την Κόνιτσα και πήγε στα Ιωάννινα και κατόπιν στο Βραχώρι (Αγρίνιο) όπου έγινε δερβίσης (μοναχός της μουσουλμανικής θρησκείας) υπό τον διοικητή Χαζναζάρ Ισουφάραβα. Αν και ζούσε μέσα στην ασέβεια και στην πλάνη, αυτό δεν στάθηκε εμπόδιο στο να γνωρίσει αργότερα την χριστιανική ζωή.

Όταν ο Ισουφάραβας μετά από δύο χρόνια φεύγει για να πάει στα Ιωάννινα, ο

Ιωάννης αποφασίζει να μείνει εκεί και να ζει μαζί με τους Χριστιανούς. Με τον καιρό έβγαλε τα λευκοπράσινα ρούχα που φορούσε ως δερβίσης και ντυνόταν όπως οι Χριστιανοί, οι οποίοι φοβόντουσαν να τον βαπτίσουν για να μην δημιουργηθεί κίνδυνος.

Όμως ήθελε πολύ να γίνει Χριστιανός και έτσι αποφάσισε να πάει στην Ιθάκη. Εκεί αφού κατηχήθηκε από έναν πνευματικό Γέροντα στην ορθόδοξη πίστη, βαπτίσθηκε και ονομάσθηκε Ιωάννης.

Από την Ιθάκη πήγε στο χωριό Μαχαλά του Ξηρομέρου (σημερινές Φυτείες Αιτωλοακαρνανίας) και μετά από λίγο καιρό παντρεύτηκε και έγινε αγροφύλακας.

Το 1813 μαθαίνει ο πατέρας του ότι ο γιός του αρνήθηκε τον Μωαμεθανισμό και έγινε Χριστιανός. Τότε στέλνει δύο δερβίσηδες να τον καταφέρουν με διάφορες υποσχέσεις ώστε να αρνηθεί τον Χριστό και να επιστρέψει στην πρώτη θρησκεία του μα ο Ιωάννης δεν θέλησε να τους δει καθόλου και έφυγαν άπρακτοι.

Όμως έγινε γνωστό στον μουσελίμη (δήμαρχο) του Αγρινίου και τον Ελμάζαγκα από το Τεπελένι ότι ενώ ήταν Τούρκος και μάλιστα γιος σείχη, έγινε Χριστιανός. Τότε δόθηκε διαταγή να τον συλλάβουν και έστειλαν στρατιώτες που αφού τον έδεσαν τον πήγαν στο κριτήριο.

Εκεί ο μουσελίκης του ζήτησε να έρθει στα λογικά του, να επιστρέψει στην παλιά του πίστη και όταν το κάνει θα τιμηθεί πάρα πολύ.

Ο Ιωάννης όμως του απάντησε: «Να βρεθώ τόσο ανόητος και μωρός ώστε να αφήσω την αγία πίστη των Χριστιανών, να τυφλωθώ πάλι και να επιστρέψω στη λάσπη του Μωαμεθανισμού, τώρα που γνώρισα τον Χριστό, ποτέ να μη γίνει σε μένα τέτοιο κακό».

Μετά από αυτό ο κριτής διέταξε να τον δέσουν, να τον φυλακίσουν και να τον βασανίσουν με σκληρά βασανιστήρια. Τον πήραν οι υπηρέτες και αφού τον έδεσαν με αλυσίδες άρχισαν να τον κτυπούν σε όλο του το σώμα. Ο Ιωάννης ευχαριστούσε τον Θεό και προσευχόταν: «Ο Θεός, βοήθησέ με».

Όταν ο μουσελίκης έμαθε για την σταθερή και ακλόνητη πίστη του Μάρτυρα κάλεσε συμβούλιο το οποίο αποφάσισε να τον αποκεφαλίσουν.

Την Τετάρτη 23 Σεπτεμβρίου του 1814 και μετά από ανελέητα βασανιστήρια οι δήμιοι τον έφεραν στον τόπο της καταδίκης και εκεί αποκεφάλισαν τον Ιωάννη. Κατόπιν δόθηκε διαταγή να μείνει άταφο το τίμιο σώμα του για τροφή των σκυλιών.

Το πήραν οι δήμιοι μαζί με την αγία Κεφαλή του και το έριξαν σε ένα ρυάκι κοντά στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

Πολλοί Χριστιανοί όμως ζήτησαν και μετά από δωροδοκία πήραν τελικά την άδεια

από τον μουσελίμη να μεταφέρουν το άγιο λείψανο και την κάρα του σε άλλο μέρος.

Άνοιξαν κρυφά έναν τάφο και το ενταφίασαν με μεγάλη ευλάβεια.

Τα θαύματα που έχει κάνει ο Άγιος είναι πολλά.

Στην Κόνιτσα υπήρχε Εκκλησία προς τιμή του Αγίου κοντά στην Αναγνωστοπούλειο Γεωργική Σχολή, την οποία κατέστρεψαν οι Τούρκοι στον πόλεμο του 1912-13.

Το 1819 ο Ηγούμενος της Ι.Μ. Προυσσού, Κύριλλος ο Καστανοφύλλης βρήκε και μετέφερε τα ιερά λείψανα του Αγίου στο Μοναστήρι της Προυσιώτισσας για να τα ασφαλίσει και τα τοποθέτησε σε μια κρύπτη.

Τον Ιανουάριο του 1974 βρέθηκε η κρύπτη και τα άγια λείψανα του Νεομάρτυρα.

Ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Σεβαστιανός έκανε ενέργειες προκειμένου να υπάρχουν και στην Κόνιτσα ιερά λείψανα.

Έτσι στις 23 Σεπτεμβρίου του 1978 ανήμερα της μνήμης του, ο Ηγούμενος της Μονής της Παναγίας της Προυσιωτίσσης παρέδωσε μέσα σε λειψανοθήκη ένα βραχίονα του Αγίου, στο παρεκκλήσι που υπάρχει προς τιμήν του παραπλεύρως του ιερού ναού Αγίου Κοσμά στην Κόνιτσα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 175η

**ΘΕΜΑ: Διακόσια χρόνια από το μαρτύριο του Κονιτσιώτη Νεομάρτυρος Αγίου
Ιωάννου (1814-2014)**

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Συμπληρώνονται εφέτος διακόσια (200) χρόνια από τον μαρτυρικό θάνατο του Νεομάρτυρος Αγίου Ιωάννου του εκ Κονίτσης (1814-2014). Και μολοντί κύλησαν δύο αιώνες ολόκληροι από τις 23 Σεπτεμβρίου 1814, αυτό το Κονιτσιωτόπουλο δεν ξεχάστηκε, δεν χάθηκε στην χοάνη του χρόνου. Πόσοι μεγάλοι και σπουδαίοι κατά κόσμον ζούσαν τότε. Σουλτάνοι, πασάδες, αγάδες, στρατηγοί και ναύαρχοι και πλούσιοι και ισχυροί, κυριαρχούσαν, τότε, στα Βαλκάνια και στην Ελλάδα, σπέρνοντας τον φόβο και τον τρόμο στους ραγιάδες, στους υποδούλους, που δεν τολμούσαν καλά - καλά ούτε το όνομά τους να πουν ! Κι' όμως ! Ο νεαρός Ιωάννης, που ήταν πρωτύτερα Τούρκος και μουσουλμάνος, γνωστός με το όνομα Χασάν, ζη μέχρι σήμερα, λαμπρός και πάντοτε νέος, στις καρδιές των χριστιανών και, γενικά, στην ζωή της Εκκλησίας.

-Β-

Το ποιός ήταν ο Ιωάννης το έχουμε πη πολλές φορές. Ας το ξαναπούμε, όμως, άλλη μια φορά για όσους ίσως δεν έχουν μέχρι τώρα ακούσει γι' αυτόν. Χασάν ήταν το τούρκικο όνομά του. Πατέρας του ο Σέχης της Κονίτσης. Είχε, λοιπόν, οικογένεια καλοστεκούμενη, ενώ το μέλλον ανοιγόταν μπροστά του λαμπρό. Εικοσάχρονος ήταν τότε. Και θα έλεγε κανείς, ότι ο νεαρός Χασάν είχε εξασφαλισμένη την ζωή του. Όμως, την νεανική ψυχή του δεν την ικανοποιούσαν ούτε τα πλούτη και η κοσμική δόξα, ούτε, προ παντός, η ψεύτικη θρησκεία του Μωάμεθ. Γι' αυτό και ζητούσε κάτι καλλίτερο, κάτι ανώτερο. Και χωρίς, βέβαια, να γνωρίζει τον ιερό Αυγουστίνο, τον μεγάλο αυτόν Πατέρα της Εκκλησίας, ένοιωθε αυτό που εκείνος ετόνιζε : «Κύριε, η ψυχή μου είναι ανήσυχη μέχρις ότου συναντήση Εσένα».

-Γ-

Έτσι, όταν αργότερα βρέθηκε στο Αγκρίνιο (που τότε λεγόταν Βραχώρι) και γνώρισε τους εκεί χριστιανούς, κληρικούς και λαϊκούς, ελκύσθηκε προς την χριστιανική Θρησκεία. Όταν, όμως, εξεδήλωσε την επιθυμία να γίνη χριστιανός, οι Ιερείς edίστασαν να τον βαπτίσουν, γιατί ήταν σίγουρο πως θα έπεφτε πάνω τους βαρεία η τιμωρία. Έτσι, ο Χασάν πήγε στην Ιθάκη, η οποία ήταν Ενετοκρατούμενη, κι' αφού κατηχήθηκε συστηματικά, βαπτίσθηκε και πήρε το όνομα Ιωάννης. Όταν ξαναγύρισε στο

- 2 -

Αγκρίνιο, νυμφεύτηκε και εργαζόταν σαν αγροφύλακας στο χωριό Μαχαλάς, που σήμερα ονομάζεται Φυτείες. Πίστευε ότι τα ίχνη του είχαν χαθή. Αλλά ο αντίδικος διάβολος ωδήγησε τους ανθρώπους, που με εντολή του πατέρα του τον έψαχναν, και τελικώς τον βρήκαν. Δέχθηκε υποσχέσεις για πλούτη και τιμές αν ξαναγύριζε στον μωαμεθανισμό. Αρνήθηκε κατηγορηματικά. Ακολούθησαν απειλές και φοβέρες. Και το τέλος δεν άργησε να έλθη. Τον αποκεφάλισαν κοντά στην Εκκλησία του Αγίου Δημητρίου η οποία μετέπειτα κατεδαφίσθη και ανεγέρθηκε στην θέση της ο νέος μεγαλοπρεπής Ναός. Ενταφιάσθηκε όχι μακριά από τον Ναό των πικρά που ευστασίασε, δηλαδή στις 23 Σεπτεμβρίου

Απολυτίκιον

Της Κονίτισης τον γόνον, Βραχωρίου τὸ καύχημα, και Χριστοῦ οπλίτην τον νέον
Ιωάννην τιμήσωμεν·

εκ ρίζης γαρ δυσώδους προελθὼν, ἐνήθλησε λαμπρῶς υπὲρ Χριστοῦ,

και κινδύνων ἐξαιτεῖται ἀπαλλαγὴν, τοις προς αὐτὸν κραυγάζουσι·

Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγούντι δια
σου, ἡμῖν παθὼν ἐκλύτρωσιν.

Πηγή: monastirikonitsis.wordpress.com